

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul central) M. Țurcanu
Instanța de apel - (Curtea de Apel Comrat) Ș. Starciuc, M. Galupa, L. Caraianu

ÎNCHEIERE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, Ala Cobăneanu
judecători Luiza Gafton, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Pleșca împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Botanica, municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 18 octombrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central din 25 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 10 februarie 2017 Ion Pleșca a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (CNAS) și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sec. Botanica, mun. Chișinău (CTAS Botanica), iar la 28 martie 2017 a depus cerere suplimentară (f.d. 28-29), solicitând anularea răspunsului CNAS nr. P-50/17 din 08 februarie 2017 și obligarea CNAS de a efectua recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă începând cu 01 ianuarie 2014, reieșind din salariul lunar de funcție al Președintelui Curții de Apel Chișinău.

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

Începând cu 22 iunie 1987 Ion Pleșca activează în funcția de judecător, iar la 22 iulie 2011 a fost transferat în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău în baza Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 208 din 20 iulie 2011. Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 228 din 27 iulie 2011 a fost numit în funcția de președinte al Curții de Apel Chișinău.

Prin prisma prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, beneficiază de pensie pentru vechimea în muncă în mărime de 80 % din salariul lunar în exercițiul funcției.

Conform prevederilor art. 4 alin. (4) lit. b) și art. 5 alin. (1) lit. d), în coroborare cu art. 10 din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor,

salariul de funcție lunar al Președintelui Curții de Apel Chișinău, constituie 16 714,10 lei.

Astfel, reclamantul a indicat că pensia pentru vechimea în muncă urmează a fi calculată începând cu 01 ianuarie 2014, reieșind din calculul: 16 714,1 x 80 %.

A invocat că CNAS nu a luat în considerație circumstanțele relatate supra, și a efectuat recalcularea începând cu 01 ianuarie 2014, fără a lua în considerare majorarea salariului de funcție și vechimea în muncă, în funcția de judecător, luând ca bază salariul precedent.

A remarcat că calculul efectuat de CNAS este greșit deoarece salariul lunar de funcție începând cu 01 ianuarie 2014 constituie 16 714,1 lei.

În temeiul art. 14 din Legea contenciosului administrativ, reclamantul Ion Pleșca a înaintat pârâtului cerere prealabilă, prin care a solicitat efectuarea recalculului pensiei pentru vechimea în muncă începând cu 01 ianuarie 2014, reieșind din mărimea salariului lunar al Președintelui Curții de Apel Chișinău, însă prin răspunsul nr. P-50/17 din 08 februarie 2017, CNAS a respins cererea.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 1 din Protocolul nr. 1 CEDO, art. 46 din Constituție, art. 32 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, art. 4, 5, 10 din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și art. 1, 14-16, 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central din 25 mai 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Pleșca s-a admis integral.

S-a anulat răspunsul CNAS nr. P-50/17 din 08 februarie 2017, prin care i s-a refuzat lui Ion Pleșca în recalcularea pensiei pentru vechime în muncă ca judecător, reieșind din salariul de Președinte al Curții de Apel Chișinău.

S-a obligat CNAS de a efectua recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă a lui Ion Pleșca, începând cu 01 ianuarie 2014, reieșind din mărimea salariului lunar al Președintelui Curții de Apel Chișinău.

Nefiind decacord cu hotărârea primei instanțe, la 19 iunie 2017 CNAS a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul central din 25 mai 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 02 august 2017 s-a admis demersul președintelui Curții de Apel Chișinău privind strămutarea cauzei la o altă instanță de același grad și s-a strămutat cauza la Curtea de Apel Comrat pentru judecarea apelului.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 18 octombrie 2017 s-a respins apelul declarat de CNAS și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central din 25 mai 2017.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, menționând că răspunsul CNAS nr. P-50/17 din 08 februarie 2017, privind refuzul de a efectua recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă, este nefondat.

În susținerea soluției date, cu referire la prevederile art. 32 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995, precum și, art. 4 alin. (3) lit. b), 5 alin. (1) lit. b) și 10 lit. a) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013, instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că pensia reclamantului Ion Pleșca urma a fi calculată începând cu 01 ianuarie 2014, reieșind din salariul de funcție al Președintelui Curții de Apel Chișinău.

La 24 noiembrie 2017, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 94), CNAS a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 18 octombrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul central din 25 mai 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a invocat că instanțele inferioare de judecată la examinarea cauzei au adoptat o soluție neîntemeiată, nefiind studiate minuțios actele normative în vigoare.

A menționat că potrivit prevederilor art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, judecătorul care a atins vârsta de 50 de ani are dreptul la pensie pentru vechime în muncă, cu condiția că a realizat o vechime în muncă de cel puțin 20 de ani, dintre care cel puțin 12 ani și 6 luni a activat în funcția de judecător.

Iar, potrivit documentelor din dosarul de pensionare, începând cu 01 septembrie 2007 intimatului i s-a stabilit pensie pentru vechime în muncă ca judecător, în proporție de 80% din salariul funcției de judecător al Judecătorei Botanica, funcție deținută la momentul stabilirii inițiale a pensiei, care a constituit 3 640 de lei lunar.

Totodată, în conformitate cu art. 32 din legea dată, pensia judecătorului se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu.

Astfel, la 01 ianuarie 2013 mărimea pensiei intimatului a fost recalculată odată cu majorarea salariilor judecătorilor, efectuată prin Legea nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XIV din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, reieșind din salariul judecătorului judecătorei și a constituit 4 816 lei lunar.

Prin Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 cu privire la salarizarea judecătorilor, începând cu 01 ianuarie 2014 a fost majorat salariul judecătorilor ținându-se cont de nivelul instanței judecătorești și de vechimea în muncă în funcția de judecător.

Ulterior, la 01 ianuarie 2014, mărimea pensiei a fost recalculată, ținându-se cont de majorarea salariului judecătorului în exercițiu, potrivit Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 cu privire la salarizarea judecătorilor, luându-se în considerare și vechimea în muncă în funcție de judecător, la data stabilirii pensiei pentru vechime în muncă, care în prezent este în mărime de 9 464 lei lunar.

A indicat recurentul că potrivit art. III din Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, judecătorii care beneficiază de plata pensiei, dar continuă să activeze în funcția de judecător, beneficiază de mărimea pensiei stabilită până la data intrării în vigoare a prezentei legi, adică 16 mai 2014.

Prin urmare, afirmă că recalcularea pensiei intimatului pentru vechime în muncă ca judecător, din salariul Președintelui Curții de Apel Chișinău, este lipsită de temeii.

În drept, CNAS a invocat prevederile art. 30 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și art. 430-434, 435 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Având în vedere că recursul împotriva deciziei instanței de apel din 18 octombrie 2017 a fost înaintat la 24 noiembrie 2017, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de CNAS, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Casa Națională de Asigurări Sociale.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari